

[Niels Ravn.]

tid, ruten har eksisteret, har mere end bevist dens eksistensberettigelse. Det, man beder om, er jo ikke statsstøtte — det er der for øvrigt nok, der gør — men ganske enkelt ligeberettigelse med de af staten drevne ruter, der i forvejen er meget overbelastede og derfor må være interesseret i en vis aflastning. Økonomisk set er det ikke just frirejserne, man er interesseret i, da der her er tale om en betydelig rabat; det er ledsagerne, der betyder så overordentlig meget.

Der findes intet sammenligningsgrundlag for Juelsminde-Kalundborg overfartens vedkommende i tiden før den nuværende ordning af frirejserne blev indført — dertil er ruten for ung — men jeg ved fra andre selskaber, f. eks. fra Det forenede Dampskibs-Selskab, der i parentes bemærket også søgte om at komme ind under ferierejseordningen, men blev afvist på samme måde som Juelsminde-Kalundborg færgerne, at man på Århus-København ruten har konstateret en nedgang på ca. 35 pct. i passagerbefordringen i sommersæsonen efter den nuværende ferierejseordnings indførelse. Det er noget, der kan mærkes i et selskabs økonomi.

Jeg håber, vi alle — den højtærede undervisningsminister indbefattet — kan være enige om, at de private færgeruter mellem vore landsdele udfører en samfundsnyttig gerning og er et betydningsfuldt led i vort trafiknet, som vi ikke kan være foruden. Den nuværende ordning med frirejserne forbeholdt statens ruter betyder en helt urimelig forskelsbehandling; den betyder, at man fratager de ældre, private ruter en del af den persontrafik, som de hidtil har haft, og den betyder, at nye ruter som Juelsminde-Kalundborg ikke kan få andel i denne del af persontrafikken, hvilket naturligt tilkommer den.

Det er på denne baggrund, jeg har stillet det spørgsmål, om ministeren nærmere vil begrunde, hvorfor han har nægtet færgeruten Juelsminde-Kalundborg optaget blandt de skibs- og færgeruter, på hvilke der kan ydes fribefordring i henhold til § 1, stk. 2, i undervisningsministeriets cirkulære af 25. april 1961 om fribefordring af skolelever m. v.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg skal som svar på det ærede medlem hr. Niels Ravns spørgsmål oplyse, at fribefordringsordningen principielt omfatter statsdrevne ruter, og man dispenserer kun herfra, når særlige forhold gør sig gældende, navnlig i sådanne tilfælde, hvor privattedrevne trafikmidler har været de eneste forbindelser med omverdenen.

Hvad angår trafikmulighederne fra den pågældende egn, er der jo en aftale om fribefordring ved hjælp af et privatejet rutebilselskab, således at eleverne, børnene, derved kan nå ind til en statsbanelinje. Jeg er ganske klar over, at det ville være en fordel for dem, der bor i den egn, at kunne benytte Juelsminde-Kalundborg færgen. Jeg er også helt klar over, at det ville være billigere for de pårørende, om denne mulighed forelå; men man må blot gøre sig klart, at ministeriet, hvis man skulle imødekomme det ønske, der her er fremført, ville være nødt til at handle på lignende måde over for andre privattedrevne selskaber, og det ville jo få betydelige økonomiske konsekvenser.

Jeg kan oplyse, at der til fribefordring af skolelever m. v. for finansåret 1962-63 på finansloven er optaget en bevilling på 15.200.000 kr. Det samlede forbrug til fribefordring i finansåret er imidlertid for kort tid siden opgjort til ca. 17 mill. kr. Der har altså været en overskridelse, som må søges reguleret ved ændringsforslag til tillægsbevillingslovforslaget. Af beløbet på de 17 mill. kr. vedrører de ca. 14.300.000 kr. fribefordring på statsbanerne, medens det resterende beløb, 2.700.000 kr., vedrører fribefordring på private baner samt med skibs- og rutebilselskaber. 85 pct. af det samlede forbrug er altså under den nuværende ordning kun en udgift, der modsvares af en tilsvarende indtægt på statsbanernes regnskab.

Skulle man imødekomme det andragende, der her foreligger, vil det, så vidt jeg kan se, betyde, at vi yderligere måtte inddrage private befordringsruter under fribefordringsordningen, og det ville medføre ekstraudgifter for statskassen. Det mener jeg ikke vi kan binde staten til i øjeblikket, og det er under hensyn hertil, at ministeriet har afslået at gå ind for fribefordring på Juels-